

Dragoslav Hadži Tančić

NA SVAKI POGLED

IZ ARHIVA NEVINIH SKAREDNOSTI

Pišao je u lavabo.
Žena ga je prijavila za ruganje
klozetskoj šolji.
Sanitarna inspekcija za slučaj se
oglasila nenađežnom.
Krivični sud kome je predmet
prosleđen naložio je veštačenje.
Utvrđeno činjenično stanje bilo je
na strani lavaboa. Drukčije se i nije
moglo desiti jer je klozetska šolja
bila napukla, a takva ne odgovara
standardima gradske kanalizacije.
Okrivljeni korisnik lavaboa u ovakvom
raspletu pokrenutog spora nije se uzneo.
Pokušaj kućnog pomirenja uprkos tome nije
obećavao srećan kraj. Iz razloga sadržanog u
supružničkoj radnji obostranog, kako je
službeno zabeleženo, uriniranja uz vetar.
Hroničar je bio drugačijeg
mišljenja.
Ako su vetar i pišanje, kazuje nam on,
samo prirodna dešavanja, a lavabo koliko i
klozetska šolja bivaju predmet i umetničkih
kreacija najvišeg dometa, budućeg čitaoca
ne treba da začudi, u tom ukrštanju
prirodnog i uzvišenog, čarolija kristalisanja
urina dvoje zavetovanih i u figurama čijeg će se
opisa iz razloga sablažnjivosti on ipak uzdržati.

NA SVAKI POGLED

Volim razrovane ulice.

Na svaki pogled.

Zanemarujem krvotok i inervaciju za
osioni život točkaša – prugaša i putića.

Nad njima.

Prekopana zemlja, njena mala izvorišta,
neživot i još nerastočeni ostaci života u njima
otvaraju mi vidike života posle mene.

Nepredviđeni radovi u tome ne ometaju me.

Naprotiv, svaki produžetak kraja posla,
njegova nesagledivost, uvodi me u salu za listanje
preparata moje telesnosti pred očima u belo odevenih.

Pružaju li mi u tome ruku savezništva planeri
promašenih planova? Ako i oni za večnost, kakva
mene zaokuplja, žive,
moguće je.

Za svaki slučaj ne objavljujem da tugujem kada se
koji izvedeni rad zapečaćuje.

Uostalom, kakva se dobra tim crvenim pečatom
osiguravaju?

Ubrzanja, protok?

Čega?

Možda života, protok?

Predstavljen učincima poslednjih
zemljotresnih trzaja Zemlje?

BIĆE SREĆE

Trnu mu prsti, izlegaće se, sluti, crvići
iz slova usitnjениh što ih sada ispisuje,
dovoljno blagotvornih crvića za fermentaciju
pesme, što se piše za jednog čitaoca, onog o
kome svaki pesnik sneva.

Biće sreće da se ova,
što će u vrenju svome sazreti,
svome takvom
u ruke utrapi, kada taj posegne, zna se:
za buđavost sira: rokfora, gorgonzole, brijea;
ma kojeg drugog, lekovitog,
i uz gutljaje vina crnog, ne, šardonea sa
brijeom, mirisne darove buđi čulima
svojim u vlast predaje.
Da tada i pesma leka sebi nađe.